

Det viser sig med større og større Tydelighed, at den Forbedring i den internationale Handel, som man kunde have nydt godt af i de sidste Aar, er en Fiktion, idet den skyldes Gennemførelse af overdrevne Rustninger, der skaber en uhyre usikker og farlig Situation.

Efter Verdenskrigen og den hurtige Udvikling af Samfærdselsmidlerne, der fulgte derefter, kunde man have troet, at den internationale Handel vilde udfolde sig mere frit end nogensinde før. Det modsatte blev Tilfældet. For Varer som for Mennesker er Grænserne blevet vanskeligere at overskride, og de saaledes trufne Restriktionsforanstaltninger har resulteret i en Spænding mellem Landene. Under Forhold, hvor Indskrænkningerne i den internationale Omsætning vokser fra Dag til Dag, er det naturligt, at hvert Land søger at vokse. I en saadan Situation vil det ikke være muligt i Længden at undgaa store almindelige Katastrofer. Man maa aabne Øjnene, og Landene bør — under Stormagternes Førerskab — samarbejde for at naa til det eneste kloge og fornuftige Maal: et i det mindste i handelsmæssig Henseende samlet Europa, til Gavn for alle, og særlig for Arbejderklassen.